

วิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีชาวจีนในเขตเทศบาลนครหลวงกรุงเทพมหานคร ได้อาศัยข้อมูลจากการวิจัยซึ่งดำเนินการโดยฝ่ายสาธารณสุข เทศบาลนครหลวงกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนักสังคมสงเคราะห์และพยาบาลของศูนย์บริการสาธารณสุข ซึ่งโดยผ่านการอบรมหน้าที่พนักงานสำรวจจากศูนย์สาธารณสุข ทำการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหญิงของครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยไม่คำนึงถึงอายุและสถานภาพสมรส และสตรีทุกคนที่เคยสมรสแล้วที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง

ในการดำเนินการทางสถิติเพื่อคัดเลือกตัวอย่างในการศึกษานี้ ฝ่ายสาธารณสุข เทศบาลนครหลวงกรุงเทพมหานคร ได้รับความร่วมมือจากหน่วยสุ่มตัวอย่าง สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการ โดยได้จัดแบ่งการสุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ ชั้น คือ

ชั้นแรก ได้สุ่มตัวอย่างจากชุมชนทางสถิติ (Block) ทั้งหมดรวม ๔๖๕ ชุมชนในเขตที่จะทำการสำรวจ คือ ตำบลท่าดินแดง อำเภอพญาไท และตำบลจุมพินี อำเภอปทุมวัน ในชั้นนี้ได้สุ่มตัวอย่างแบบ proportional probability sampling ได้ชุมชนตัวอย่างมา ๒๖ ชุมชน คือในอำเภอพญาไท ๑๘ ชุมชน และอำเภอปทุมวัน ๘ ชุมชน รวมจำนวนครัวเรือน ๔,๑๗๒ ครัวเรือน

การจัดแบ่งจำนวนชุมชนทั้งหมด ในการวิจัยนี้ใช้หลักการเช่นเดียวกับที่ใช้ในการสำรวจแรงงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐

ชั้นที่สอง เป็นการสุ่มตัวอย่างครัวเรือน โดยสุ่มตัวอย่างครัวเรือนจากครัวเรือนทั้งหมดของชุมชนที่ตกเป็นตัวอย่างโดยวิธีการจัดระบบ (systematic) ใช้ตัวอย่างหนึ่งในสี่ครัวเรือนทั้งหมดของชุมชนดังกล่าว โดยใช้จำนวน บ้านเลขที่และรายชื่อเจ้าของครัวเรือนที่ใช้ในการสำรวจวิจัยและโทรทัศน์ในเขตเทศบาลนครหลวงกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่ง

ชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒

ควยวิธีการคัดถาว จึงได้จำนวนครัวเรือนตัวอย่าง ๑,๐๘๓ ครัวเรือน จาก ๒๖ ชุม
มูนชน ในเขตที่ของการสำรวจคัดถาวแล้ว

เมื่อการสำรวจงานสนามของโครงการนี้ในเขตตัวอย่างเสร็จสิ้นลงแล้ว เทศบาลนคร
หลวงกรุงเพชฌบุรี ได้ทำการสำรวจเพิ่มเติมโดยเลือกอำเภอสัมพันธ์ซึ่งเป็นเขตตัวอย่างอีก
เขตหนึ่งทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกัน และควยวิธีการเลือกตัวอย่าง เหมือนกัน
จึงได้ขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๒๐๐ ครัวเรือน

แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบทัศนคติและความนึกเห็นรวมทั้งพฤติกรรมในด้าน
การวางแผนครอบครัวของหัวหน้าครัวเรือนหญิงที่ตกเป็นตัวอย่าง แต่หัวหน้าครัวเรือนเหล่านี้ประ
กอบควยผู้ไม่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ และผู้ที่เคยใช้หรือกำลังใช้ จึงได้แยกแบบสอบถาม
ออกเป็น ๒ ชุด คือ

ชุดแรก เป็นแบบสอบถามของผู้ที่ไม่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีใด ๆ เลย
ประกอบควยข้อมูลเกี่ยวกับ

๑. ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และสามี
๒. ประวัติเกี่ยวกับการมีบุตรและการตั้งครรรภ์
๓. รายละเอียดเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือน
๔. ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว
๕. ความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว
๖. จำนวนบุตรที่ของการ

รวมคำถามทั้งสิ้น ๑๗ คำถาม

ชุดที่สอง เป็นแบบสอบถามของผู้ที่เคยใช้หรือกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิวิธีใดวิธี
หนึ่ง ประกอบควยข้อมูลเกี่ยวกับ

๑. ประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์และสามี

- ๒. ประวัติเกี่ยวกับการมีบุตรและการตั้งครรภ์
 - ๓. รายละเอียดเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือน
 - ๔. การใช้วิธีการวางแผนครอบครัว วิธีการและสาเหตุของการใช้
 - ๕. ความเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการวางแผนครอบครัววิธีต่าง ๆ
 - ๖. ความเห็นของสามีผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการวางแผนครอบครัววิธีต่าง ๆ
 - ๗. จำนวนบุตรที่ต้องการ
- รวมคำถามทั้งสิ้น ๒๗ คำถาม

วิธีการสำรวจ

การสำรวจกระทำโดยนักสังคมสงเคราะห์และพยาบาลของศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ทำการสำรวจ ประมาณ ๓๐ คน ออกสำรวจครัวเรือนตัวอย่างโดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหญิง โดยไม่คำนึงถึงอายุและสถานภาพสมรส และสตรีที่สมรสแล้วทุกคนในครัวเรือนนั้น จำนวนสตรีตัวอย่างที่ทำการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น ๑,๒๑๖ คน

จำนวนสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ จำกัดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะสตรีที่มีสถานภาพสมรสเท่านั้น เนื่องจากคาดหมายว่าจะมีความเข้าใจที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวได้ดี เพราะเป็นผู้ที่ประสบการณ์ในชีวิตสมรส จำนวนสตรีที่สมรสแล้วทั้งหมด ๑,๐๓๘ คน และได้แยกศึกษาเป็น ๒ กลุ่ม คือ สตรีที่ไม่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีใด ๆ เลย และกลุ่มที่ ๒ คือสตรีที่เคยใช้กำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งมีจำนวน ๕๗๐ คน และ ๔๕๘ คนตามลำดับ (หรือเท่ากับร้อยละ ๔๘.๑ และ ๕๑.๙)

ในจำนวนสตรีทั้งหมดที่ตกเป็นตัวอย่าง มีสตรีเชื้อชาติจีน ๒๖๓ คน หรือร้อยละ ๒๕.๓ เชื้อชาติไทย ๙๗๕ คน หรือร้อยละ ๙๔.๗ สตรีชาวจีนมีผู้เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิ ๔๕ คน ผู้ไม่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ ๑๗๘ คน (ร้อยละ ๓๒.๓ และ ๖๗.๗ ตามลำดับ) ส่วนสตรีชาวไทยมีผู้เคยใช้และกำลังใช้ และสตรีที่ไม่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ ๓๗๓ คนและ ๔๐๒ คน ตามลำดับ (ร้อยละ ๔๘.๑ และ ๕๑.๙)

ลักษณะทั่วไปของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่าง

การกระจายตามกลุ่มอายุของสตรี

โครงสร้างของอายุของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างครั้งนี้ สตรีชาวจีนทั้งหมดมีอัตราส่วนของผู้อายุ ๒๕ - ๓๔ ปี และ ๓๕ - ๔๔ ปี ได้เสียกัน (ร้อยละ ๓๓.๑ และ ๓๖.๑ ตามลำดับ) รองลงไปคือ สตรีที่มีอายุ ๔๕ ปี หรือสูงกว่า มีร้อยละ ๒๓.๒ สตรีชาวจีนที่อายุ ๑๕ - ๒๔ ปีมีเพียงร้อยละ ๗.๖ (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสบการณ์การใช้การป้องกัน การปฏิสนธิ และอายุ

อายุ	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิสนธิ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิสนธิ	รวม
๑๕ - ๒๔	๗.๑	๗.๙	๗.๖	๑๔.๐	๑๔.๒	๑๔.๑
๒๕ - ๓๔	๔๐.๐	๒๙.๘	๓๓.๑	๔๕.๖	๓๕.๓	๔๐.๒
๓๕ - ๔๔	๔๘.๒	๓๐.๓	๓๖.๑	๓๙.๘	๓๐.๘	๓๖.๘
๔๕ +	๔.๗	๓๒.๐	๒๓.๒	๕.๖	๑๙.๗	๑๒.๙
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๔๕)	(๑๗๘)	(๒๒๓)	(๓๗๓)	(๔๐๒)	(๗๗๕)

สตรีชาวไทยทั้งหมดร้อยละ ๔๐.๒ อายุ ๒๕ - ๓๔ ปี ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่มากที่สุด รองลงไปคือร้อยละ ๓๖.๘ อายุ ๓๕ - ๔๔ ปี ร้อยละ ๑๔.๑ อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี และร้อยละ ๑๒.๙ อายุ ๔๕ ปีหรือสูงกว่า ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสตรีชาวไทยที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีอัตราส่วน

ของผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยสาวสูงกว่าสตรีชาวจีน แต่กลับมีอัตราส่วนของสตรีที่สูงอายุน้อยกว่า

บุตรหมักและบุตรที่ทองการ

ตารางที่ ๒ แสดงถึงอัตราส่วนของผู้หมักหมักจำนวนต่าง ๆ โดยส่วนรวมแล้วสตรีชาวจีนมีผู้หมักจำนวนมากกว่าสตรีชาวไทยอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือมีอัตราส่วนของผู้หมัก ๔ คนขึ้นไป ร้อยละ ๓๘.๘ แต่สตรีไทยมีอัตราส่วนของผู้หมักจำนวนเท่านี้ ร้อยละ ๓๓.๓ ในขณะที่เกี่ยวกับที่สตรีชาวจีนมีผู้หมักจำนวนน้อย คือ ๑ - ๓ คน เป็นอัตราส่วนร้อยละ ๓๘.๖ แต่ในกลุ่มสตรีชาวไทยมีร้อยละ ๕๐.๑

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสบการณ์ในการป้องกัน การปฏิสนธิ และจำนวนผู้หมัก

จำนวนบุตร ผู้หมัก	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิสนธิ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิสนธิ	รวม
ไม่มีบุตร	* ก	๓.๘	๓.๘	* ก	๑๐.๘	๕.๘
๑ - ๓	๒๓.๑	๓๘.๒	๓๘.๖	๔๘.๐	๕๒.๑	๕๐.๑
๔ - ๖	๔๓.๕	๓๖.๐	๓๘.๘	๔๒.๑	๒๕.๑	๓๓.๓
๗ +	๒๓.๑	๒๑.๘	๒๓.๖	๘.๘	๑๒.๘	๑๐.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๑๓๘)	(๒๒๓)	(๓๓๓)	(๔๐๒)	(๓๓๕)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นเช่นกันว่าบุตรในอุดมคติของสตรีชาวจีนนั้นสูงกว่าสตรีชาวไทย อย่างเห็นได้ชัด สตรีชาวไทยเกือบครึ่งต้องการบุตรเพียง ๑ - ๓ คน (ร้อยละ ๔๓.๑) แต่สตรีชาวจีนมีเพียงร้อยละ ๑๑.๔ เท่านั้น ที่มีร้อยละ ๑๒.๕ ต้องการบุตร ๗ คนขึ้นไป ในขณะที่สตรีชาวไทยมีเพียงร้อยละ ๕.๕ เท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าในการถามถึงจำนวนบุตรที่ต้องการนั้น ผู้ที่ไม่ให้คำตอบเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสบการณ์ในการป้องกัน การปฏิสนธิ และจำนวนบุตรที่ต้องการ

จำนวนบุตร ที่ต้องการ	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้อง กันการ ปฏิสนธิ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิสนธิ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้อง กันการ ปฏิสนธิ	รวม
ไม่ต้องการ	* ก	—	* ก	* ก	* ก	* ก
๑ - ๓	๑๒.๕	๑๐.๗	๑๑.๔	๔๓.๗	๔๒.๕	๔๓.๑
๔ - ๖	๓๗.๖	๓๘.๗	๓๘.๔	๓๖.๗	๒๕.๖	๓๓.๐
๗ +	๕.๕	๑๔.๖	๑๒.๕	๓.๘	๗.๒	๕.๕
ไม่ตอบ	๓๗.๖	๓๖.๐	๓๖.๕	๑๕.๐	๒๐.๕	๑๗.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๑๗๘)	(๒๖๓)	(๓๗๓)	(๔๐๒)	(๗๗๕)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

ระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของสตรีทั้งสองเชื้อชาติแล้วปรากฏว่าสตรีชาวไทยมีอัตรา ส่วนของผู้ที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ สูงกว่าสตรีชาวจีนอย่างเห็นได้ชัดในทุกๆระดับการศึกษา นอกจากผู้ที่เรียนหนังสือจีน แต่สตรีชาวจีนมีอัตราส่วนที่ไม่เคยเรียนหนังสือถึงครึ่งหนึ่งที่สตรีชาว

ไทยมีเพียงร้อยละ ๑๒.๘ เท่านั้น แต่สตรีชาวไทยที่มีการศึกษานั้นส่วนใหญ่อ่านไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ คือร้อยละ ๖๕.๔ มีประมาณร้อยละ ๑๘ ที่มีการศึกษาสูงกว่านี้ (ตารางที่ ๔) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าสตรีส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำไม่ว่าจะเป็นสตรีเชื้อชาติจีนและเชื้อชาติไทย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นไปได้ในเขตเทศบาลนครหลวงกรุงเทพฯ โดยเฉพาะสตรีเชื้อชาติไทย

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสบการณ์ในการป้องกัน การปฏิบัติ และการศึกษา

ระดับการศึกษา	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม
ไม่เคยเรียน	๓๗.๖	๖๐.๑	๕๒.๘	๔.๓	๑๕.๒	๑๒.๘
อ่านออกเขียนได้	๔.๗	* ก	๒.๗	๘.๓	๔.๐	๓.๒
จบ ป.๑ - ป.๔	๔๘.๒	๒๕.๒	๓๕.๔	๖๘.๑	๖๒.๘	๖๕.๕
จบ ป.๕ - มศ.๓	๔.๗	๓.๔	๓.๘	๑๓.๗	๑๔.๒	๑๓.๘
จบ มศ.๓ + เรียนหนังสือจีน	-	* ก	* ก	๕.๖	๓.๗	๔.๖
เรียนหนังสือจีน	๔.๗	๕.๑	๔.๘	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๑๗๘)	(๒๖๓)	(๓๗๓)	(๔๐๒)	(๗๗๕)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

อาชีพของสามี

ข้อมูลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง ได้แก่ อาชีพของสามีของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างโดยทั่วไป สามีของสตรีเหล่านี้ส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง รองลงไปคือรับราชการและค้าขายตามลำดับ สำหรับสตรีชาวจีนนั้นส่วนใหญ่อาชีพค้าขายและรับจ้างเป็นอัตราส่วนไล่เลี่ยกัน (ร้อยละ

๔๘.๗ และ ๔๑.๘ ตามลำดับ) คือประมาณร้อยละ ๕๐.๐ ของสตรีชาวเงินตัวอย่างทั้งหมด สำหรับสตรีชาวไทยนั้น ครึ่งหนึ่งมีสามีอาชีพรับจ้าง ประมาณหนึ่งในสี่รับราชการ ส่วนที่เหลือมีอาชีพค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว คือร้อยละ ๗.๘ และ ๕.๓ ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสบการณ์ในการป้องกัน การปฏิบัติ และอาชีพของสามี

ประเภทของอาชีพ	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม
ว่างงาน	—	* ก	* ก	* ก	* ก	๐.๘
ค้าขาย	๓๕.๓	๕๕.๑	๔๘.๗	๕.๔	๑๐.๒	๗.๘
รับจ้าง	๕๒.๘	๓๖.๕	๔๑.๘	๔๔.๒	๕๑.๗	๔๘.๒
รับราชการ	—	* ก	* ก	๓๔.๓	๒๖.๘	๒๗.๘
ธุรกิจส่วนตัว	๔.๗	๓.๔	๔.๘	๖.๒	๔.๕	๕.๓
อื่น ๆ	* ก	* ก	๑.๘	๗.๖	๘.๐	๘.๖
ไม่ตอบ	๔.๗	๓.๔	๓.๘	๑.๘	๑.๗	๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๑๗๘)	(๒๖๓)	(๓๗๓)	(๔๐๒)	(๗๗๕)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

รายได้ของครอบครัว

สำหรับลักษณะรายได้ของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างนี้พิจารณาจากจำนวนรายได้ของทั้งสามีและภรรยา รวมทั้งโดยแบ่งออกเป็นรายได้ระดับต่าง ๆ กัน โดยทั่วไปแล้ว ปรากฏว่าครอบครัวชาวจีนมีผู้เพิ่มรายได้สูงกว่า ๒,๐๐๐ บาท เป็นอัตราส่วนสูงกว่าครอบครัวชาวไทย คือสตรีชาว

จีนมีร้อยละ ๓๖.๕ แต่สตรีชาวไทยมีร้อยละ ๑๗.๔ (ตารางที่ ๖) ในทำนองเดียวกันครอบครัวชาวไทยที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ ทำกว่า ๒,๐๐๐ บาท ก็มีอัตราส่วนสูงกว่าครอบครัวชาวจีนเช่นกัน กล่าวคือสตรีชาวไทยมีร้อยละ ๗๕.๔ สตรีชาวจีนมีร้อยละ ๕๕.๑



ตารางที่ ๖ อัตราส่วนร้อยละของสตรีจำแนกตามเชื้อชาติ ประสิทธิภาพในการป้องกัน การปฏิบัติ และรายได้ของครอบครัว

ระดับรายได้ (ต่อเดือน)	จีน			ไทย		
	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม	เคยใช้วิธี การป้องกัน การปฏิบัติ	ไม่เคยใช้ วิธีการป้องกัน การปฏิบัติ	รวม
ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	—	* ก	* ก	๑.๓	* ก	๑.๒
๕๐๐ — ๙๙๙	๑๖.๕	๒๔.๒	๒๑.๗	๔๐.๐	๓๘.๓	๓๙.๑
๑,๐๐๐ — ๑,๔๙๙	๓๐.๖	๒๗.๐	๒๘.๑	๒๗.๓	๒๘.๖	๒๘.๐
๑,๕๐๐ — ๑,๙๙๙	๗.๑	๔.๕	๕.๓	๑๐.๗	๑๑.๔	๑๑.๑
๒,๐๐๐ — ๒,๙๙๙	๑๘.๘	๑๗.๔	๑๗.๘	๘.๓	๙.๒	๘.๘
๓,๐๐๐ — ๓,๙๙๙	๗.๑	๘.๔	๘.๐	๔.๓	๔.๕	๔.๔
๔,๐๐๐ — ๔,๙๙๙	* ก	๓.๘	๓.๘	๒.๑	๑.๗	๑.๘
๕,๐๐๐ +	๑๐.๖	๕.๖	๗.๒	๒.๗	๒.๐	๒.๓
ไม่ตอบ	๗.๑	๘.๔	๘.๐	๓.๒	๓.๒	๓.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๑๗๘)	(๒๖๓)	(๓๗๓)	(๔๐๒)	(๗๗๕)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

ข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญพันธุ์

ตารางที่ ๗ แสดงถึงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเจริญพันธุ์เป็นจำนวนโดยเฉลี่ยต่อสตรี

ตารางที่ ๗ จำนวนการตั้งครรภ์โดยเฉลี่ย จำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย จำนวนบุตรที่เสียชีวิตโดยเฉลี่ย จำนวนการแท้งบุตรโดยเฉลี่ย จำนวนบุตรที่ท้องการโดยเฉลี่ย (ต่อมารดา ๑ คน) จำแนกตามอายุและเชื้อชาติ

ประเภท	จีน					ไทย				
	๑๕-๒๔	๒๕-๓๔	๓๕-๔๔	๔๕ +	ทุกอายุ	๑๕-๒๔	๒๕-๓๔	๓๕-๔๔	๔๕ +	ทุกอายุ
จำนวนการตั้งครรภ์โดยเฉลี่ย	๒.๑	๔.๖	๖.๓	๖.๕	๔.๘	๑.๘	๓.๒	๕.๔	๕.๘	๓.๘
จำนวนบุตรเกิดรอดโดยเฉลี่ย	๒.๐	๓.๒	๕.๖	๕.๘	๔.๖	๑.๕	๒.๘	๔.๘	๕.๑	๓.๖
จำนวนบุตรที่เสียชีวิตโดยเฉลี่ย	๒.๐	๓.๒	๕.๖	๕.๘	๔.๕	๑.๔	๒.๗	๔.๖	๔.๘	๓.๔
จำนวนการแท้งบุตรโดยเฉลี่ย	.๑๐	.๒๖	.๔๘	.๔๐	๐.๓๖	.๑๘	.๓๖	.๕๔	.๖๐	๐.๔๒
จำนวนบุตรที่ท้องการโดยเฉลี่ย	๓.๗	๔.๓	๕.๔	๕.๘	๔.๖	๒.๖	๓.๓	๔.๔	๕.๕	๓.๗

๑ คน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสตรีชาวไทยนั้นมีจำนวนโดยเฉลี่ยต่ำกว่าสตรีชาวจีนในเกือบทุกข้อมูล นอกจากการแหงบุตร ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนการตั้งครรภ์ และจำนวนบุตรที่ท้องการโดยเฉลี่ยของสตรีทั้งสองเชื้อชาติ แสดงให้เห็นว่าสตรีชาวจีนมีแนวโน้มที่จะมีบุตรจำนวนสูงกว่าสตรีชาวไทย อย่างไรก็ตามจำนวนบุตรที่ท้องการโดยเฉลี่ยของสตรีชาวจีนนั้นว่าไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนบุตรที่ท้องการของสตรีชาวไทยในการวิจัยอื่น ๆ ซึ่งเท่ากับประมาณ ๔ คน แต่เมื่อนำงานการวิจัยเหล่านี้เป็นการวิจัยในเขตชนบท จำนวนบุตรที่ท้องการของสตรีชาวจีนซึ่งเท่ากับ ๕.๖ คนนั้นก็ยังไม่ต่ำนัก เมื่อพิจารณาถึงจำนวนบุตรที่ท้องการตามกลุ่มอายุต่าง ๆ ก็พบว่าสตรีทั้ง ๒ เชื้อชาติมีความต้องการบุตรจำนวนสูงขึ้นในกลุ่มสตรีที่อายุเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเหตุผลเดียวกัน ความแตกต่างของจำนวนบุตรที่ท้องการของสตรีกลุ่มอายุต่าง ๆ นี้แสดงให้เห็นว่าสตรีชาวจีนมีความต้องการบุตรจำนวนน้อยลง โดยพิจารณาจากสตรีในกลุ่มอายุน้อย ๆ เช่นสตรีอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี มีความต้องการบุตรเพียง ๓.๗ คนเท่านั้น ซึ่งแสดงว่าสตรีที่อายุน้อยนั้นมีความต้องการบุตรจำนวนน้อยลง ซึ่งน่าจะเป็นผลของการที่จะยอมรับการวางแผนครอบครัว และเป็นที่คาดคะเนได้ว่าต่อไปในอนาคตจำนวนบุตรที่ท้องการของสตรีชาวจีนน่าจะมีแนวโน้มลดลงอีก

อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า จากการคาดคะเนโดยตั้งสมมติฐานไว้ว่าชาวจีนในเขตเทศบาลนครหลวงฯ มีความต้องการครอบครัวขนาดเล็กลงนั้น ผลของการศึกษาได้สนับสนุนแนวความคิดดังกล่าวพอสมควร และเมื่อพิจารณาจากผลของการสำรวจสภาพเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งพบว่าขนาดครอบครัวโดยเฉลี่ยของชาวจีนเท่ากับ ๒ คน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนบุตรมีชีวิตโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕ คน จากผลของการศึกษาดังกล่าวก็อาจเป็นเครื่องสนับสนุนแนวความคิดดังกล่าวเช่นเดียวกัน